

ת"פ 61258/01/16 - מע"מ מס קניה ומע"מ תל אביב נגד נדיר קלאסיק בע"מ, מואיז צרפתי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 61258-01-16 מע"מ מס קניה ומע"מ תל אביב
נ' נדיר קלאסיק בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט דנה אמיר
המאשימה מע"מ מס קניה ומע"מ תל אביב
נגד

הנאשמים 1. נדיר קלאסיק בע"מ
2. מואיז צרפתי

נוכחים:

ב"כ המאשימה רחלי דניאלי

ב"כ הנאשמים עו"ד שרון פישמן

הנאשם 2 בעצמו

גזר דין בעניין נאשמת 1 וגמר דין בעניין נאשם 2

תמצית כתב האישום -

1. הנאשמים הורשעו בהתאם להודאתו של נאשם 2 (להלן: "**הנאשם**") ולאור דברי המפרק (עמ' 9 לפרוטוקול מיום 20.3.2017) במפורט בכתב האישום המתוקן: ביצוע 49 עבירות על פי סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975 (להלן: "**החוק**") ושתי עבירות לפי סעיף 117(א)(3) לחוק.
2. כמפורט בכתב האישום המתוקן, נאשמת 1 (להלן: "**הנאשמת**"), חברה פרטית מוגבלת במניות, עסקה בתקופה הרלבנטית לכתב האישום בהסעדה- אספקת ארוחות למפעלים ולמוסדות, והנאשם היה מנהלה הפעיל. על פי האישום הראשון לא הגישו הנאשמים במועד, במודע, 48 דוחות תקופתיים על שם הנאשמת לחודשים 4/11 - 6/14 ו- 10/15 - 12/14. דוחות אלה הוגשו באיחור (שנע בין 16 יום ועד 68 יום - כמפורט בכתב האישום). באשר לדו"ח לתקופה 9/15 אשר הוגש באיחור, מפרט כתב האישום המתוקן כי הנאשמים לא עמדו בהסדר לפריסת תשלומים שהוסכם ויתרת קרן המס שלא שולמה עומדת על סך 35,512 ₪. בנוסף, הנאשמים לא הגישו במועד, במודע, דו"ח תקופתי על שם הנאשמת לתקופה 11/15. הדו"ח הוגש ביום 3.2.2016 לאחר הגשת כתב האישום, וסכום הדוח בסך 56,888 ₪ שולם. במעשיהם אלו הפרו הנאשמים את החובה להגיש במועד את הדו"חות התקופתיים.
3. בנוסף, על פי האישום השני, בתקופה 10/14 הגישו הנאשמים דו"ח על שם הנאשמת הכולל ידיעה לא

נכונה, בכך שדווחו בו על סכום לתשלום בגובה "1 ₪" חלף סך של 76,896 ₪ (בהתאם לספרי הנאשמת). המס הנובע מהדו"ח שולם ביום 25.12.2014. בתקופה 11/14 הגישו הנאשמים על שם הנאשמת דו"ח הכולל ידיעה לא נכונה, בכך שדווחו בו על סכום לתשלום בגובה "1 ₪" חלף סך של 117,273 ₪ (בהתאם לספרי הנאשמת). המס הנובע מהדו"ח שולם בתשלומים החל מפברואר עד יוני 2015. במעשיהם אלה מסרו הנאשמים ידיעה לא נכונה ולא מדויקת בלא הסבר סביר.

תמצית תסקיר שירות מבחן

4. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם כבן 65, היה משך כ- 30 שנה בעל עסק להסעדה אשר העסיק מאות עובדים. בעקבות סגירת הנאשמת, החל לפני כשנה וחצי לעבוד כמנהל תפעול ושיווק בחברת קייטרינג יפרח בע"מ. על פי התסקיר הנאשם, נעדר עבר פלילי, בעל משפחה חמה ותומכת, מאורגן ומתוכנן בדרך כלל, התנהל כל חייו באופן אחראי ובוגר ומחזיק בעולם ערכים נורמטיבי. מעורבותו הראשונה בפלילים היא על רקע כשל עסקי, מצב שהוביל גם לסגירת עסקו. להתרשמות שירות המבחן הנאשם נוטל אחריות מלאה למעשיו ומבין כי פעל באופן שגוי. לדעת שירות המבחן ניכרת מידה גבוהה של הרתעה ובושה אצל הנאשם מהמפגש עם גורמי איכפת החוק. לדבריי הנאשם לשירות המבחן, בתקופה הרלבנטית לכתב האישום כך שנאלץ להתמודד עם שינויים שחלו בהתנהלות של חלק מלקוחותיו הגדולים, הפרת הסכמים וצמצום בהזמנות ונאלץ למצוא פתרונות למצוקה הכספית אליה נקלע העסק. הנאשם תיאר עומס רגשי עצום, חוסר וודאות, אשמה, פיטורי עובדים וכישלון מפעל חיים.

5. לאור האמור העריך שירות המבחן כי הסיכון להישנות העבירות על ידי הנאשם נמוך ביותר. לא הועלו בפני שירות המבחן תכנים הדורשים המשך קשר עימם, ונראה כי הנאשם מבטא איתנות רגשית בהתמודדות עם אירועי חייו, בעיות בריאותיות לבביות, גילו המתקדם ופגיעה משמעותית שחלה במעמדו הכלכלי והתעסוקתי. שירות המבחן ציין את חששו של הנאשם מפני השלכות הרשעה על המשך העסקתו. עוד פירט שירות המבחן כי ממכתב שכתב מעסיקו עולה כי החברה בה עובד הנאשם כשכיר מספקת שירותי הסעדה ללקוחות מוסדיים, ביטחוניים, וצבאיים ולכן על העובדים בחברה להחזיק בתעודת יושר כתנאי לכניסה לאותם גופים, והאמור חל על הנאשם כמנהל תפעול ושיווק.

6. לדעת שירות המבחן, בגילו המתקדם ובהעדר כישורים תעסוקתיים בתחומים אחרים, יתקשה הנאשם למצוא תחלופה תעסוקתית באם יורשע ויפוטל מעבודתו. מעבר לפגיעה כלכלית תתכן אף פגיעה רגשית בזהותו כמפרנס, במעמדו במשפחה ובמעגלים חברתיים, בתחושת הערך העצמית שלו וביכולתו לשמור על סדר יום יצרני וחיוני. לאור זאת, המליץ שירות המבחן שלא להרשיע את הנאשם ולהטיל עליו צו של 180 שעות שירות לתועלת הציבור.

טיעוני המאשימה לעניין ביטול ההרשעה ולעונש

7. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים הידועים בעבירות אותן ביצעו הנאשמים וטענה כי יש לראות בכל עבירה כאירוע עונשי. באשר לנסיבות ביצוע העבירות, ציינה כי המדובר בביצוע שיטתי של 51 עבירות, משך 5 שנים ועל כן מידת הפגיעה בערכים המוגנים ממעשי הנאשמים גבוהה וחמורה. עוד ציינה כי בתקופות שקדמו לכתב האישום הוטלו על הנאשם 41 קנסות מנהליים בגין אי הגשת דו"חות תקופתיים במועד.

8. לטעמה של ב"כ המאשימה מתחם העונש ההולם בגין כל עבירה כאירוע הוא בין מאסר על תנאי לבין 7 חודשי מאסר. לאור מספר האירועים הרב וסכום המס הלא מבוטל בכל אחד מן הדוחות מושא כתב האישום עתרה ב"כ המאשימה כי יושת על הנאשם עונש מאסר בן 3 חודשים אותו ניתן לרצות בעבודות שירות. ב"כ המאשימה ציינה את

הודיית הנאשם, הסרת המחדלים והיעדר עבר פלילי. יחד עם זאת הדגישה את חשיבות ההרתעה בסוג זה של עבירות ובכלל זאת הרתעת הרבים, והוסיפה כי נקבע לא אחת שבעבירות אלה יש ליתן לשיקולי ההרתעה בכורה על פני נסיבות אישיות. עוד טענה כי הסרת המחדל בעבירות מס אינה ערובה לכך שלא יוטל על הנאשם עונש של מאסר בפועל תוך הפנייה לפסיקה.

9. באשר לעתירת ההגנה לביטול הרשעה והתסקיר שהתקבל הדגישה כי תסקיר שירות המבחן הוא בגדר המלצה אותה בית המשפט אינו חייב לקבל. עוד טענה כי לאור השיטתיות שבביצוע העבירות לא ניתן לומר כי המדובר במעידה ראשונה של הנאשם. ב"כ המאשימה הפנתה לכך שביטול הרשעה היא החריג והוסיפה כי בנסיבות המקרה אין להיעתר לבקשת ההגנה משנסיבותיו של הנאשם אינן שונות מאלה של נאשמים רבים אחרים בסוג זה של עבירות. לטעמה, בנסיבותיו של המקרה, לאור חומרת מעשי הנאשמים, ועל פני שנים ארוכות, יש להעדיף את האינטרס הציבורי ולהותיר את הרשעת הנאשם על כנה. בהקשר זה ציינה כי העבירות הנדונות הן עבירות נפוצות וביצוען קל, בנסיבות אלה ביטול הרשעה עלול לשלוח מסר שלילי לכלל הציבור. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה לתמיכה בטענותיה וציינה כי לאור סוג העבירות בהן הורשע הנאשם ונסיבותיהן, מטרת ביטול ההרשעה איננה מתקיימת.

10. בנסיבות אלה עתרה ב"כ המאשימה כי יגזרו על הנאשם שלושה חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, קנס, ומאסר על תנאי.

טיעוני ההגנה לביטול ההרשעה ולעונש

11. לטעמה של ב"כ הנאשם, המדובר במקרה בו ראוי להורות על ביטול הרשעת הנאשם משהנזק אשר יגרם לנאשם גובר אלפי מונים על האינטרס הציבורי שבהרשעתו. ב"כ הנאשם פירטה כי הנאשמת עסקה במתן בשירותי הסעדה ושימשה מקור פרנסתו של הנאשם ומשפחתו למעלה מ-40 שנה. עוד הוסיפה כי בשנות פעילותה עבדה הנאשמת מול לקוחות שהם גופים ממשלתיים וביטחוניים וגופים מרשויות המדינה (נ/1). לטענתה, גם ההתנהלות העסקית ומוסר התשלומים של לקוחות אלה הביאה לקשיים תזרימיים אצל הנאשמת, ולמצב אליו נקלעה, כך שאין המדובר במי ששולם לו עבור שירותיו בזמן והוא שלשל את סכומי המע"מ לכיסו. לטענתה, בצר לו דאג הנאשם לתשלום שכר לעובדיו והתקשה לשלם את דוחות המע"מ בזמן. נוכח המפורט לעיל, הגישו הנאשמים את דוחות הנאשמת באיחור.

12. ב"כ הנאשם הפנתה לכך שמחדלי כתב האישום הוסרו, חלקם הגדול עוד לפני הגשת כתב אישום. עוד הוסיפה כי כאשר מונה לחברה מפרק ובסמוך לכך, הוציא הנאשם כספים מכיסו הפרטי תוך שימוש בכספי הפנסיה ובחסכונותיו על מנת להסיר את המחדלים ולעמוד מול בית המשפט כאשר כל המחדלים הוסרו. כיום נותר חסר כל. עתירת ב"כ הנאשם היא כי בנסיבותיו החריגות והמיוחדות של הנאשם אאמץ את המלצת שירות המבחן לביטול הרשעתו, בשים לב למאפייניו, נסיבותיו האישיות והנזק אשר עתיד להיגרם לו ככל שיורשע, כמפורט בתסקיר. בהקשר זה הפנתה לגילו של הנאשם, בן 65, ולמכתב ממעסיקו לפיו ככל שיורשע הנאשם לא יוכל להעסיקו עוד (נ/2). עוד הדגישה כי המדובר בנאשם נעדר השכלה אקדמית או מקצועית בתחום אחר ותחום ההסעדה הוא היחיד בו עבד כל חייו. לעניין הרתעת הנאשם, ציינה כי הנאשם הורתע מעצם קיומו של ההליך וכי הסיכוי כי בגילו יקים חברה נוספת אפסי. לטעמה, אין מקום ליתן משקל לקנסות מנהליים שהושתו על הנאשמים בעבר, שכן אין המדובר בהרשעות קודמות ואין להם רלבנטיות לעניין הענישה או סוגיית ביטול ההרשעה.

13. ב"כ הנאשם עתרה כי ככל שיורשע הנאשם ייגזר עליו קנס בסכום המתחשב במצבו הכלכלי ומאסר על תנאי אך עתירתה היא לביטול הרשעת הנאשם ואימוץ המלצת שירות המבחן תוך שהצהירה כי הנאשם אינו מתנגד לבצע שעות של"צ רבות יותר מאלה המומלצות על ידי שירות המבחן.

דברי הנאשם

14. הנאשם הודה לבית המשפט והביע חרטה על מעשיו וצער על החלטתו השגויה משדאג לתשלומי העובדים ולא הגיש את הדוחות בזמן. הנאשם עתר גם הוא כי אבטל את הרשעתו והביע חשש לפרנסתו ככל שיורשע.

דין והכרעה - סוגיית ההרשעה

15. כידוע, כאשר נקבע שאדם בגיר עבר עבירה יש להרשיעו. הימנעות מהרשעה או ביטולה מהווים חריג השמור למקרים בעלי נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן. על פי ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, (פ"ד נב(3) 342, 337 (1997)) (להלן: "**הלכת כתב**"), על מנת להימנע מהרשעה או לבטלה יש לבחון הצטברותם של שני תנאים עיקריים: האחד, האם סוג העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים לוותר בנסיבות המקרה על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. השני, האם ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בעתידו או בשיקומו של הנאשם. הנטל הוא על ההגנה לשכנע כי בנסיבות המקרה יש להעדיף את שיקום הנאשם על פני שיקולים אחרים. ברע"פ 3589/14 **לוזון נ' מדינת ישראל** (10.6.2014) צוין כי על פי הלכת כתב, ביטול או הימנעות מהרשעה הוא חריג מצומצם המוצדק רק במקרים חריגים ויוצאי דופן בהם לא מתקיים יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה. בנוסף נקבע כי יש לבחון נזק קונקרטי גם במקום בו הנאשם נעדר עבר פלילי. (ראו גם: ע"פ 5985/13 **אבן נ' מדינת ישראל** (2.4.2014), ע"פ 9893/06 **לאופרנ' מדינת ישראל** (31.12.2007), דבריו של כב' השופט ג'ובראן רע"פ 3852/14 **ורשוארני מדינת ישראל** (18.8.2014) פסקה 11 וע"פ 3255/14 **ביטון נ' מדינת ישראל** (16.3.2015)).

16. בכל הנוגע לביצוע של עבירות מס, ובכללן עבירות מהסוג הנדון, שהן מסוג עוון ונחשבות לחמורות פחות מבין עבירות המס, המגמה הרווחת בפסיקה היא שלא להיעתר לבקשה לביטול או אי הרשעה. למרות כיוון של עבירות אלו "עבירות טכניות", הפגיעה בערכים המוגנים כתוצאה מביצוען ממשיה בדרך כלל, וכוללת פגיעה בשוויון בנטל המס, בשיטת גביית המס ובפיקוח הרשות. כידוע, עבירות מס נעברות פעמים רבות על ידי נאשמים שהם נורמטיביים ביתר תחומי חייהם, ושיקולי שיקום מיוחדים אינם מתקיימים בעניינם. בנוסף, בעבירות מסוג זה נקבע לא אחת כי יש לבכר את האינטרס הציבורי על פני נסיבות אישיות. (ראו: רע"פ 737/11 **מלכיאלי, משרד עורכי דין נ' מדינת ישראל** (09.05.2011), רע"פ 7917/04 **בסרגליק נ' מדינת ישראל** (14.11.2004), רע"פ 6271/13 **יהודה בן סנן נ' מדינת ישראל** (17.09.2013)) והפסיקה אליה הפנתה המאשימה.

17. למרות הכלל האמור, גם בעבירות מס מהסוג דנן, כמו גם בסוגי עבירות אחרים ואף בעבירות חמורות מאלה, הורה ואישר בית המשפט ביטול/ אי הרשעה במקרים מתאימים וחריגים. כך, ברע"פ 4606/01 **סופר נ' מדינת ישראל** (3.1.2002) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית משפט השלום אשר נמנע מהרשעת הנאשם בביצוע עבירות של אי הגשת דוחות למס הכנסה (ובניגוד להכרעת בית המשפט המחוזי בערעור). כב' השופט דורנר ציינה כי ככלל בעבירות מהסוג הנדון יש להרשיע את הנאשם. יחד עם זאת ציינה כי "אין המדובר בכלל בל יעבור" תוך הפנייה להלכת כתב בה דובר בעבירת שוחד. ראו עוד: עפ"ג (מרכז) 26177-05-14 **בהרב נ' מדינת ישראל** (22.2.2015) והפסיקה המוזכרת שם, באותו עניין מצא בית המשפט המחוזי בערעור לבטל את הרשעת המערער בגין אי הגשת 7 דוחות תקופתיים למע"מ על פי סעיף 117(א)(6) לחוק וצין כי בסוג זה של עבירות ניתן להסתפק במקרים

מתאימים בקנס מנהלי. כן ראו: ע"פ (ב"ש) 23401-11-11 מדינת ישראל נ' אוחיון (1.2.2012) ות"פ (ת"א) 7054-09-14 רשות המסים נ' יוסף (19.7.2015).

18. **מן הכלל אל הפרט:** במקרה דנן המדובר בביצוע מספר רב וחריג של עבירות משך תקופה בת 5 שנים. ממבט ראשוני וכולל על כמות העבירות המפורטת בכתב האישום, סוגן, היקפן ומשך תקופת ביצוען, נראה כי יש טעם רב בטענת המאשימה לפיה בנסיבות אלה אין מקום לביטול הרשעת הנאשם. יחד עם זאת, ממבט מעמיק יותר עולה תמונה שונה. ראשית, מרבית מרביתן של העבירות נוגעות לאיחור בדיווח, אשר מידת פגיעתו בערכים המוגנים נמוכה יחסית. אמנם הנאשם ביצע את העבירות משך תקופה ארוכה בת כ- 5 שנים, אך לא ניתן לומר כי המדובר במי שמזלזל בחובותיו על פי חוק. יש לזכור כי גם אם באיחור בן 16-68 יום, פעל הנאשם להגשת ותשלום מרבית הדוחות אשר הוגשו באיחור, הרבה לפני וללא קשר להגשת כתב האישום כנגדו, ובהבחנה ממי שפועל להסרת המחדל רק לאחר הגשת כתב האישום. בנוסף, לדברי ב"כ הנאשם אשר לא נסתרו, הסיבה לקושי התזרימי אצל הנאשמת נגע גם לעיכוב תשלומים עבור שירותים שנתנו הנאשמים מאת לקוחות, ביניהם לקוחות שהם גופים ממשלתיים וביטחוניים וגופים מרשויות המדינה (נ/1). ראו והשוו בהקשר זה **עניין בהרב** שם ציין בית המשפט המחוזי את התנהלות הרשויות בעיכוב תשלום עבור השירותים שנתן הנאשם כנסיבה רלבנטית לקבלת בקשת הנאשם להימנע מהרשעתו, תוך שביקר את התנהלות המדינה.

19. עוד יש לזכור כי הנאשמים פעלו במסגרת הנאשמת, אשר העסיקה עובדים רבים, משך כ- 30 שנה ויותר ואין לחובת הנאשם עבר פלילי מהסוג הנדון או בכלל. המאשימה ציינה כי הנאשם שילם כ- 51 קנסות מנהלים בעבר בגין איחורים בדיווח במהלך שנות ניהול הנאשמת. גם אם עובדה זו תילקח בחשבון על ידי, אין בה לדעתי כדי להביא למסקנה שהנסיבות אינן מאפשרות את אי הרשעתו. מבלי להקל ראש בביצוע העבירות על ידו, לא ניתן לומר שהנאשם לא גילה אחריות או הביע במעשיו זלזול מוחלט בהוראות החוק- מקום בו למרות המצב הכלכלי הקשה, ניסה לשלם את המסים אותה חבה הנאשמת גם אם באיחור, והצליח לשלם במרבית המקרים, ואף טרם וללא קשר להגשת כתב האישום כנגדו.

20. לא נעלמה ממני העובדה שהנאשם הגיש את דוח 11/15 רק לאחר הגשת כתב האישום אך גם בהקשר זה יש לציין כי הדוח הוגש ושולם ממש בסמוך להגשת כתב האישום ואין המדובר במי שפעל להסרת המחדל רק שנים ארוכות לאחר הגשתו או היווצרות החוב. בסופו של יום, המחדל הכספי שבכתב האישום עמד על סך של 35,512 ₪ (קרן) הקשור לדוח 9/15 בגינו נערך הסדר תשלומים עם הנאשמים, בו לא עמדו. גם מחדל זה, שאינו מן הגבוהים, הוסר נכון למועד כתיבת גזר הדין. יש לזכור כי לשם הסרת המחדלים ועמידה בהתחייבות הנאשמת שהיא חברה בע"מ שילם הנאשם מכספו האישי ובכלל זאת כספי הפנסיה - לדבריי באת כוחו.

21. לא נעלם ממני כי הנאשם הורשע גם בביצוע 2 עבירות על פי סעיף 117(א)(3) לחוק, שעניינן מסירת ידיעה לא נכונה בלא הסבר סביר. על פניו, המדובר בעבירה בה מוטיב הסתרה ועל כן חומרה נוספת בצידה. יחד עם זאת, מפירוט העובדות בכתב האישום עולה כי הנאשם מסר נתון שאינו נכון ביחס למס לתשלום (1 ₪), אך לא נטען כי נמסרו פרטים שאינם נכונים ביחס ליתר הנתונים בדוחות (סכום העסקאות, מס העסקאות ומס התשומות). בנוסף, המס המלא הנובע מדוחות אלה שולם בסמוך למועד הגשת הדוחות, ללא כל קשר לכתב האישום וטרם הגשתו. בנסיבות אלה, לא ניתן לומר כי מעשיו אלה של הנאשם הם ברף חומרה גבוה. כלל הנסיבות המפורטות לעיל מלמדות כאמור כי חרף כמות העבירות, סכומן ומשכן מידת הפגיעה באינטרס הציבורי ככל שלא יורשע הנאשם איננה גבוהה.

משכך, סוג העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים לוותר בנסיבות המקרה על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

22. באשר לשאלה האם ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בעתידו או בשיקומו של הנאשם. ההגנה ביססה כנדרש קיומו של נזק קונקרטי לנאשם מהרשעתו, וזו גם עמדת שירות המבחן על פי התסקיר שהתקבל ופורט בהרחבה לעיל. הנאשם, בן 65, עסק כל חייו בתחום ההסעדה במסגרת עסקו (הנאשמת) וכיום עובד כשכיר בתחום. על פי נ/2, מכתב ממעסיקו של הנאשם, הנאשם מועסק כמנהל תפעול ושיווק בחברת קייטרינג. החברה נותנת שירותי הסעדה למוסדות ביטחוניים שונים ועל העובדים לאחוז בתעודת יושר כתנאי לכניסה לאותם מפעלים וגופים - כך שכלל והרשעתו תיוותר על כנה, לא יוכל המשיך בעבודתו.

23. לדעת שירות המבחן, וכך גם לדעתי, בגילו המתקדם (כשהוא גם סובל מבעיה לבבית לדברי באת כוחו) ובהעדר כישורים תעסוקתיים בתחומים אחרים, יתקשה הנאשם למצוא חלופה תעסוקתית באם יורשע ויפוטל מעבודתו. הערכת שירות המבחן היא כי מעבר לפגיעה כלכלית תתכן אף פגיעה רגשית בזהותו של הנאשם כמפרנס, במעמדו במשפחה ובמעגלים חברתיים, בתחושת הערך העצמית שלו וביכולתו לשמור על סדר יום יצרני וחיוני. עוד יש לזכור כי הנאשם נעדר עבר פלילי כאמור, הודה בביצוע העבירות וחסך זמן שיפוטי, הורתע מההליך המשפטי ולדעת שירות המבחן הסיכון להישנות ביצוע עבירות על ידו נמוך ביותר.

24. כלל המפורט לעיל מביא למסקנה כי עניינו של הנאשם במקרה הנדון עומד בתנאים אשר נקבעו בהלכת כתב לביטול הרשעה, וכי יש מקום לאמץ את המלצת שירות המבחן לבטל את הרשעתו. לצד זאת מצאתי לקבוע של"צ נרחב יותר מהמומלץ בנסיבות. בנסיבות אלה אני מורה על ביטול הרשעת הנאשם הגם שביצע את העבירות המפורטות בכתב האישום המתוקן שבביצוען הודה.

א. הנאשם נתן הסכמתו לביצוע שירות לתועלת הציבור ואני מורה כי יבצע שירות לתועלת הציבור בהיקף של 350 שעות, על פי תוכנית שתגובש עבורו תוך 30 יום ותועבר לאישורי.

הנאשם מוזהר כי אם יפר את צו השל"צ תימסר על כך הודעה לבית המשפט אשר מוסמך לדון בעניינו מחדש הן במישור ההרשעה והן במישור העונש.

שירות המבחן יואיל העביר תוכנית של"צ לאישור בית המשפט תוך 30 יום מהיום.

ב. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 20,000 ₪, להימנע במשך שנה מהיום מביצוע העבירות בהן הודה. חתימת התחייבות עד השעה 14:00 היום.

על הנאשמת 1 אשר הרשעתה נותרה על כנה - אני גוזרת קנס סמלי בסך 10 ₪.

המזכירות תעביר עותק מפסק הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ז טבת תשע"ט, 24 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.